

MODEL ȘI ALGORITM STOCASTIC DE PROIECTARE A OFERTEI ÎN SISTEMELE DE PRODUCȚIE ÎN CAZUL CERERII ALEATOARE

**BLANUȚA Ștefan
GODONOAGĂ Anatol**

Academia de Studii Economice a Moldovei,
Republica Moldova, Chișinău, Bănulescu Bodoni, 61,
tel. (+373) 22 41 28, www.ase.md
Email: stefan.blanuta@gmail.com
anagodon22@yahoo.com

Abstract. The paper considers some decision-making aspects of the production systems that operate under risk conditions. The risk being conditioned by the random nature of the demand with respect to the offered goods. In order to identify the optimal decision variant, a numerical algorithm based on the generalized gradient method is proposed.

Keywords: Profit, non-differentiable model, algorithm, generalized gradient.

JEL CLASSIFICATION: C02, C61.

Fiecare agent economic, în mod rațional, ține să-și eficientizeze, într-un anumit sens, activitatea sa. Referitor la producătorul care procură resurse pentru a le transforma în anumite bunuri, iar cererea pe piață la aceste bunuri are natură aleatorie, acesta, evident are de suportat anumite riscuri, indiferent ce scop final își propune. În modelul matematic corespunzător se presupune că atât volumele de ofertă a produselor, cât și cantitățile de resurse, care urmează de a fi achiziționate, sunt mărimi deterministe, valorile cărora urmează de a fi calculate reieșind din maximizarea profitului mediu. Totodată, în acest scop, s-a elaborat un algoritm numeric, care ia în considerare preferințele producătorului, dar și comportamentul aleatoriu al cererii. Modelul poate fi utilizat la luarea deciziilor în cadrul sistemelor de producție care se confruntă cu situațiile de risc, destul de frecvente în mediul economic.

Astfel, profitul mediu optimal, pe care l-ar putea obține producătorul, se exprimă în forma:

$$\max_{u,x} [M_y(R(u,x,y))] \quad (1)$$

În [1][2][3] se consideră modele deterministe similare în care decizia tine de determinarea intrarilor și iesirilor sistemelor de producție, cererea la bunuri fiind apriori cunoscută.

Cazul A. Toți factorii de producție sunt procurați de pe aceeași piață și toate bunurile comercializate pe o unică piață. Funcția $R(u, x, y)$ în acest caz are următorul aspect:

$$R(u, x, y) = \sum_{j=1}^n v_j(u_j, y_j) - \sum_{i=1}^m r_i x_i \quad (2)$$

unde: $v_j(u_j, y_j) = c_j \min\{u_j, y_j\} - p_j \max\{0; u_j - y_j\} - q_j \max\{0; y_j - u_j\}$, sau:

$$v_j(u_j, y_j) = \begin{cases} c_j u_j & , \quad \text{dacă } u_j = y_j \\ c_j u_j - q_j (y_j - u_j) & , \quad \text{dacă } u_j < y_j \\ c_j u_j - p_j (u_j - y_j) & , \quad \text{dacă } u_j > y_j \end{cases}$$

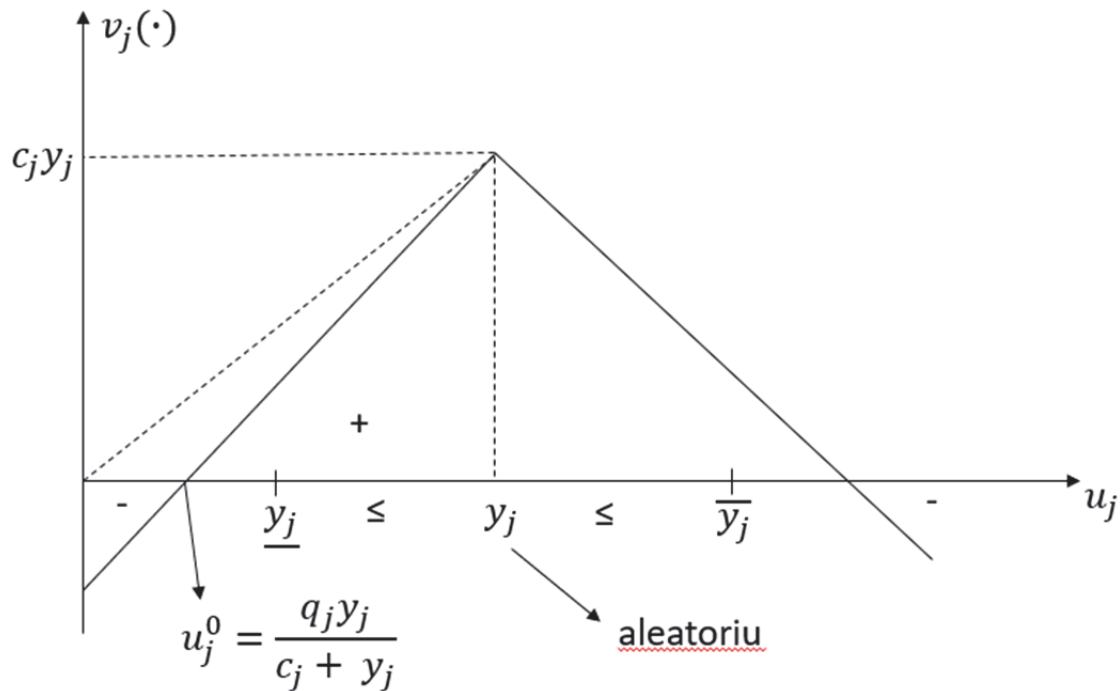

Fig. 1 Reprezentarea grafică a funcției

Remarcă : $v_j(u_j, y_j)$ reprezintă venitul pe care l-ar obține întreprinderea, în condiția că oferă u_j unități de produs de tip j , cererea la acest produs fiind de y_j unități.

Restricțiile modelului sunt cu caracter determinist, și anume:

$$\sum_{j=1}^n a_{ij} u_j \leq b_i + x_i, i = \overline{1, m} \quad (3)$$

$$0 \leq \underline{u}_j \leq u_j \leq \bar{u}_j \quad (4)$$

$$0 \leq x_i \leq \bar{x}_i, \quad i = \overline{1, m} \quad (5)$$

Aici : u_j – variabila de decizie – cantitatea bunului j care urmează de a fi oferită pe piață;

y_j – cererea la bunul j ; c_j – venitul unitar obținut prin comercializarea unei unități de produs j ;

x_i – cantitatea de resurse care urmează a fi procurată; r_i – prețul resursei i ;

a_{ij} – coeficienții tehnologici ; b_i – disponibilul resursei i .

Descrierea succintă a algoritmului de soluționare a modelului (1) – (5). Inițial se definesc funcțiile :

$$\varphi_i(u, x_i) = \sum_{j=1}^n a_{ij} u_j - b_i - x_i, \varphi(u, x) = \max\{\varphi_1(u, x_1), \dots, \varphi_m(u, x_m)\}$$

Se consideră domeniile :

$$U = \{u = (u_1, \dots, u_n) : \underline{u}_j \leq u_j \leq \bar{u}_j, j = \overline{1, n}\}, X = \{x = (x_1, \dots, x_m) : 0 \leq x_i \leq \bar{x}_i, i = \overline{1, m}\}$$

Algoritmul, în realizarea sa e de natură aleatorie și constă în determinarea a două șiruri vectoriale $\{u^k\}$ și $\{x^k\}$ în conformitate cu următoarele reguli:

$$u^{k+1} = P_U(u^k + h_k g_u^k), \text{ unde } g_u^k = \text{grad } R_u(u^k, x^k, y^k) \text{ dacă } \varphi(u^k, x^k) \leq \delta_k,$$

$$x^{k+1} = P_X(x^k + h_k g_x^k), \text{ unde } g_x^k = \text{grad } R_x(u^k, x^k, y^k) \text{ dacă } \varphi(u^k, x^k) \leq \delta_k,$$

$$u^{k+1} = P_U(u^k - h_k g_u^k), \text{ unde } g_u^k = \text{grad } \varphi_u(u^k, x^k) \text{ dacă } \varphi(u^k, x^k) > \delta_k,$$

$$x^{k+1} = P_X(x^k - h_k g_x^k), \text{ unde } g_x^k = \text{grad } \varphi_x(u^k, x^k) \text{ dacă } \varphi(u^k, x^k) > \delta_k,$$

y^k reprezintă varianta de realizare independentă a cererii y în rezultatul simulării cu numărul k . Referitor la șirurile numerice $\{h_k\}$ și $\{\delta_k\}$ [3], se presupun îndeplinite următoarele condiții :

$$h_k > 0, h_k \rightarrow 0, \delta_k > 0, \delta_k \rightarrow 0$$

$$\sum_{k=0}^{\infty} h_k \delta_k = \infty, h_k / \delta_k \rightarrow 0,$$

respectarea cărora ține să asigure convergența șirurilor $\{u^k\}$ și $\{x^k\}$, descrise anterior, cu probabilitatea 1, către variantele deterministe de output și de input optimal, corespunzător.

Cazul B. Fiecare factor de producție i ar putea fi procurat de pe mai multe piețe dintr-un număr oarecare dat m_i piețe. Produsul de tipul j ar putea fi realizat pe câteva din cele n_j piețe.

Remarcă : m_i și n_j se consideră numere cunoscute.

Cu aceste precizări modelul (1) – (5) de mai sus se prezintă în aspectul (1), (2')– (7') :

$$R(u, x, y) = \sum_{j=1}^n \sum_{l=1}^{n_j} v_j^l(u_j^l, y_j^l) - \sum_{i=1}^m \sum_{s=1}^{m_i} r_i^s x_i^s, \quad (2')$$

$$u = (u_1^1, \dots, u_1^{n_1}; \dots; u_j^1, \dots, u_j^{n_j}; \dots; u_n^1, \dots, u_n^{n_n}), x = (x_1^1, \dots, x_1^{m_1}; \dots; x_i^1, \dots, x_i^{m_i}; \dots; x_m^1, \dots, x_m^{m_m})$$

Restricțiile în modelul nou au următorul aspect :

$$\sum_{j=1}^n a_{ij} \sum_{l=1}^{n_j} u_j^l \leq b_i + \sum_{s=1}^{m_i} x_i^s, \quad i = 1, 2, \dots, m \quad (3')$$

$$0 \leq \underline{u}_j \leq \sum_{l=1}^{n_j} u_j^l \leq \bar{u}_j, \quad j = \overline{1, n} \quad (4')$$

$$0 \leq u_j^l \leq \bar{u}_j \quad (5')$$

$$0 \leq x_i^s \leq \bar{x}_i^s, \quad s = \overline{1, m_i}; \quad i = \overline{1, m} \quad (6')$$

În mod similar se definesc funcțiile :

$$\varphi_i(u, x_i^1, \dots, x_i^{m_i}) = \sum_{j=1}^n \sum_{l=1}^{n_j} a_{ij} u_j^l - b_i - \sum_{s=1}^{m_i} x_i^s, \quad i = 1, 2, \dots, m$$

Pentru aplicarea algoritmului mai e necesar de a defini suplimentar următoarele funcții :

$$\underline{\Psi}_j(u_j^1, \dots, u_j^{n_j}) = \underline{u}_j - \sum_{l=1}^{n_j} u_j^l$$

$$\bar{\Psi}_j(u_j^1, \dots, u_j^{n_j}) = \sum_{l=1}^{n_j} u_j^l - \bar{u}_j, \quad j = \overline{1, n}$$

Evident, în varianta admisibilă, valorile tuturor acestor funcții trebuie să fie mai mici sau egale cu zero:

$$\underline{\Psi}_j(u_j) \leq 0; \quad \bar{\Psi}_j(u_j) \leq 0, \quad j = 1, 2, \dots, n \quad (7')$$

Pentru rezolvarea modelului (1), (2') – (6') se pot aplica tehnicile din algoritmul cazului A, având totodată în vedere, suplimentar, respectarea restricțiilor (7') cu același plafon de abatere δ_k .

Concluzii: În cazul cererii aleatoare, modelul stocastic abordat în lucrare reflectă un aspect decizional al întreprinderii care activează în condiții de risc. Algoritmul este capabil să soluționeze

probleme reale în care se cunoaște distribuția de probabilitate a cererii, sau un mecanism de simulare a scenariilor independente a factorului de cerere la bunuri.

BIBLIOGRAFIE:

- [1] A. Baractari, S. Blanuța, A. Godonoagă Algorithm for adjusting input and output in a production process. Proceedings of the 18th International Conference on INFORMATICS in ECONOMY (IE 2019) pag 467 - 472 Bucuresti 2019 ISSN 2284-7472
- [2] S. Blanuța, A. Godonoagă Algoritm de ajustare a fluxurilor de intrare si iesire intr-un sistem de productie. Materiale/teze ale conferinței științifice internaționale „Competitivitatea și Inovarea în Economia Cunoașterii” pag 43- 45 Chisinau 2018 E-ISBN 978-9975-75-934-2.
- [3] A. Godonoagă, A. Baractari . Modele economice nediferențiabile . Aspecte decizionale. Editura ASEM, Chișinău 2011. ISBN 978-9975-75-575-7
- [4] Шор Н. З. Методы минимизации недифференцируемых функций и их приложения , Киев , "Наукова Думка" , 1979